

מסורת הש"ס

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

עז.

עין משפט
נר מצוה

וי א מוי פילט מאל
 שרירות הלכה ו סמו
 עפין פט טושע' ח"מ ס'
 זאל עקיף ז (רד אלס
 וועגטען פ"ו דף ע"א:)
ב ב מ' ש' טושע' ש'
 עקיף א:
ב ג ד ה ש' ש' הלכה
 א מ' ש' טושע' ש'
 ח"מ ס' שלב עקיף א:
ב ב ר מ' ש' טושע' ח"מ
 שלב עקיף ה:
ב ב ג ד ט טושע' ש' עקיף
 ו:
ב ד י כ טושע' ש' עקיף
 ה:
ב ה ל מ טושע' ש' ש'
 עקיף ו:
ב ו מ' ש' הלכה ד
 סמו ש' טושע' ח"מ
 ס' שלב עקיף ד:
ב ו ז מ' ש' טושע' ש'
 עקיף ה:

[illegible]

יֵהִי לָנוּ
וְיִלְךָ דַּעַל
לְאַגְתָּן:
כִּי עַד דְּלוּ תִּלְתָּא וְשָׁקְלִי רִיבִי
לִים לֹא סִידָא לְאַרְעִיָּה מֵאוּרְתָּא
הַבִּית וְיֵהִיב לָהּ כְּפוּעַל בְּטַל
הָאִי מֵאֵן דְּאוּגִיר אֲגוּרִי דְּלוּוֹלָא
פְּסִידָא דְּפוּעִלִים אַתָּא נְהִירָא
הַבִּית וְיֵהִיב לָהּ כְּפוּעַל בְּטַל
הָאִי מֵאֵן דְּאוּגִיר אֲגוּרִי דְּלוּוֹלָא
כְּפִלְגָּא דְּיוּמָא אִי לֹא עֲבִיד
דְּפוּעִלִים עֲבִיד דְּפִסִּק^א אִי
סִידָא דְּפוּעִלִים לֹא בְּנִי מֵתָא
הַבִּית וְאִמֵּר רַבָּא זֵה הָאִי מֵאֵן
לְעִבְדִּתָּא וְשָׁלִים עִבְדִּתָּא
אִי אִית לִיה עִבְדִּתָּא דִּנְהִירָא
בְּ לָהּ אִי דְּכּוּתָּה מִפְּקֵד לָהּ
מִפְּקֵד לָהּ וְנוֹתֵן לָהּ שְׁכָרָן
יִוְלִיתִיב לָהּ כְּפוּעַל בְּטַל כִּי
בְּאִכְלוּשֵׁי דְּמַחֲזָא דְּאִי לֹא עֲבִיד
מִר שְׁמִין לָהּ אֵת מַה שְּׁעִשׂוּ
הָ שֵׁשֶׁה דִּינָרִים נוֹתֵן לָהּ סֵלַע
בְּנֵן יֵד פּוּעַל עַל הָעִלְיוּנָה: או
תֵּן וְיִטְלוּ שְׁנֵי סֵלַעִים: פְּשִׁטָּא
דְּאִיִּיקֵר עִבְדִּתָּא וְאִמֵּרוּ פּוּעִלִים
בֵּית וּפְיִיסִינְהוּ מִהוּ דְּתִימָא מִצּוֹ
מִפְּיִסִּין אֲדַעְתָּא דְּמִפְּת לֵן
לֵן דְּאִמֵּר לָהּ אֲדַעְתָּא דְּמִרְחָנָא
וְשִׁתִּיה: סֵלַע נוֹתֵן לָהּ סֵלַע:
צְרִיכָא דְּזֹל עִבְדִּתָּא מְעִיקְרָא
פִּי זֹזָא [2] וְלִסּוֹף אִיִּיקֵר עִבְדִּתָּא
זֹזָא מִהוּ דְּתִימָא אֲמַרִי לִיה טְפִי
טְפִי זֹזָא הֵב לֵן קַמִּי^ל דְּאִמֵּר
לְכוּ טְפִי זֹזָא דְּלֹא הוּה קִים לְכוּ
לְכוּ: רַבִּי דּוּסָא אֹמֵר שְׁמִין
הָ שְׁעִתִּיד לְהִיעָשׂוֹת הִיָּה יֵפֶה
נוֹתֵן לָהּ שְׁקָל: קִסְבֵּר יֵד
וְתַחְתּוֹנָה: או יִגְמְרוּ מִלֵּאכְתָּן
לְעִים: פְּשִׁטָּא לֹא צְרִיכָא דְּזֹל
מִר בְּעַל הַבִּית וְאֹזֹל פּוּעִלִים
דְּתִימָא מִצִּי אֲמַר לָהּ אֲדַעְתָּא
מֵאֲגוּרִי^א קַמִּי^ל דְּאִמֵּרִי לִיה
בִּידֵן לָךְ עִבְדִּתָּא שְׁפִירָתָא:
לָהּ סֵלַע: פְּשִׁטָּא אִי הֹנָא
תֵּן לֵלָא צְרִיכָא דְּאוּוִילּוּ אִינְהוּ
עִיקְרָא וְלִסּוֹף זֹל עִבְדִּתָּא מִהוּ
דְּזֹזָא אֲמַרְתִּירוּ לִי בְּצִיר זֹזָא
קַמִּי^ל דְּאִמֵּרִי לִיה כִּי אֲמַרְנָא לָךְ
לֹא הוּה קִים לָךְ הִשְׁתָּא קִים לָךְ
בְּהַ כְּרִי דּוּסָא וּמִי אֲמַר רַב הַכִּי
פּוּעַל יִכּוֹל לְחַזּוֹר בּוּ אִפִּילוּ בְּחִצִּי
מֵא שְׁאֲנִי לִיה לְרַבִּי דּוּסָא^א בֵּין
לְנוֹת וּמִי שְׁאֲנִי לִיה^א וְהִתְנִיא
הַפּוּעַל וּלְחִצִּי הַיּוֹם שְׁמַע שְׁמַת
שְׁאֲחֻזְתּוֹ חֲמָה אִם שְׂכִיר הוּא
נוֹתֵן
חֲמוֹת מַכְדִּי רַבִּי דּוּסָא שְׁפּוֹתָא לֵסָא
יִקֵּן שְׁהִרִי
שְׁמִירוֹת לְקַבְּלָנוֹת. דְּגַבִּי שְׂכִירוֹת אִי
וּרְכִי דּוּסָא קַבְּלָנוֹת מִיִּירִי דְּקַתְּנִי

גשמים שירדו הפסק פועלים הוא להפסק
מזליהו גרס: לא סיירא מאורקא פס
ליה מי יימר לדעתא דהוא ארעא
שדות: ואחא מטרע. והסקה חומה ואח
ההר. גדל ההר
יציין העשיין בשדה
אחיה צריכה לדוולא:
צית. דפועלים אינן
שדורו שיהא נהר
אך הוא היה יודע:
שממנו משקין:
במחמחא שהוא עירו
אדם הרגילים לשאת
שששצין בטלים קשה
גל העליונה. ואפילו
ול לחזור בו כדכתיב
ידי הם ולא עבדים
ליף לה ^(א) צפ"ק
(צ): פשיטא. דכי
עים הוא דשקלי:
הוקרו פועלים:
הפרס ומזר אחר
וצר ובלשון המקרא
רום ממריא (אחצ' עט):
ה מתנונים: מו
פועל על העליונה:
יפה מה שעשו
אלא מה יתן: לא
א מעיקרא. כששכרן
לא: ואגרניהו בטפי
עו להשכר כשאר
הם וזו כשפסק להן
אלא היה ראוי אלא
צרי: והשקא אייקר
בטפי וזחא ששאר
סלע: מור דסימא.
פועל על העליונה
כו: לא קים לנו.
שמהו ראויין ליטול
היה אפשי לשכור
שלא תמלכו בפחות
הוסף וזו על שר
טול לנו להשלים
קים לנו. שהכל
ונכס על זאת לא
מור דסימא. הואיל
א יד פועל על
השום דתפיק בעל
כי פייסוהו פועלין
צור: סלע נוסן יסל
היהשעות יסל
ירות סלע נוסן להם
ע: לא צריכא דול
לך יגמור בסלע
א היה חזיה ראוי
כשפסקו על כולה
ס היו ואחילו גביה:
איל ולרבי דוסא צי
ניה מאל להו ציר
ציר וזחא סקולו
חזיה בסלע טלו
יתס סלע חסר וזו:
ליה כי אמרינן לך
ס לך לעשות בסלע
הוסף תמלכו אלו
שקא דקים סך. אי
שכיר יוס: שאני צין
אכל בקבלתו אין זה

(א) מ' פסולתם בני אדם
 העיר ירושלים מנהג אהרן.
 (ב) המזבח, ה' פ'
 הרמזים חופרי אדמה
 (ג) ו'ל' מ'תריס' ע"כ
 (ד) צ"ק מ'תריס' לעל י.
 (ה) ע'ק מ'ת' קדושי י.
 (ו) חלל מלך שלש, א' ושל
 יו. ו'צ"ק מ'ת: א' (ז) ואפסן.
 (ח) י'ש'ש' ו'קדש' ה'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ואתא
וכו' ואע"ג דקיירו:
(ב) בא"ד ולא פשע צמה
שלא הולכים שם:

גליון הש"ס
גמ' בין שבויות
לקבלנות. עיין לעיל דף
מח ע"א תוס' ד"ה והא:

הגהות הגר"א
[א] גמ' (יהיב להו) תל"מ:
[ב] שם ולסוף. נ"צ בשעת
 עשייתן החלי:

מוסף רש"י
 פועל יכול לחזור בו
 אפילו בחצי היום. שאינו
 שלו כעבד שאם בא לעזוב
 לו שכרו מכאן ואילך ולחזור
 בו יחזור בו (לעיל י.).

פועלים והוסקין
סלע על חזיה
לסלע חסר די
עבדסא. וקס
פועלים יטלו עלי
הואיל ולרבנן יד
מני אמרי ליה
לא הייתם יודעים
סלע ואני בכך
וראיתי בדעתכם
מסלע ואמרתי
פעולה כדי לי
רזונס: השא
נוטלין סלע כר
התניתי להוסק:
ואמר רבי דור
התחתונה טעמי
הבית הוא והשת
מני אמר להו
סלע. ואם הע
הוא לגמרו בש
במה שעשו סל
עבדסא. השא
אבל בשעת הת
ליותר מסלע וה
ב' סלעים דחוקי
מהו דסימא. הו
פועל על התחת
זוזא אמריתו לי
והרי הכל עוש
אתם במה שעש
קמ"ל דאמרי
אדעתא דלא קי
וראינוך שאי אפ
שכר פעולה: ה
בסלע נתרצית:
עבדים לעבדים